

jfr. ovenfor, udvides til også at gælde i tilfælde, hvor fremstilling ved politiets foranstaltning ikke vil stå i rimeligt forhold til gældens størrelse.

Justitsministeriet er enig med udlægsudvalget i, at det ikke vil være forsvarligt helt at ophæve reglerne om politifremstilling. Fremstilling i fogedretten ved politiets foranstaltning er imidlertid et kraftigt indgreb i den personlige frihed, som ikke bør benyttes rutinemæssigt, men kun hvis det af hensyn til fogedforretningens gennemførelse er nødvendigt. Endvidere bør der være et rimeligt forhold mellem indgrebets omfang og det, der kan opnås herved. Den nuværende udbredte anvendelse af fremstilling af skyldnere i fogedretten ved politiets foranstaltning harmonerer dårligt med den tilbageholdenhed, der i øvrigt udvises fra det offentlige side med hensyn til anvendelse af frihedsberøvende foranstaltninger.

I overensstemmelse med det anførte opretholdes adgangen til politifremstillinger i det i betænkningssudkastet anførte omfang og med den yderligere begrænsning, at fremstilling ved politiets foranstaltning i almindelighed ikke kan ske, hvis fremstillingen ikke står i rimeligt forhold til gældens størrelse. Derimod mener justitsministeriet ikke at kunne gå ind for fastsættelsen af en afgift for politifremstillinger.

Spørgsmålet om politifremstilling har sammenhæng med spørgsmålet om foretagelse af udgående fogedforretning. Som anført i betænkningen side 53 har Den danske Dommerforening taget afstand fra et forslag om, at fremstilling først skulle kunne foretages, efter at udgående fogedforretning er forsøgt. Det må efter foreningens opfattelse bero på fogedens skøn, om fremstillingskendelse bør nægtes, før udgående forretning har været forsøgt.

Justitsministeriet er enig med dommerforeningen heri. Såfremt fremstillingskendelse nægtes af hensyn til gældens størrelse, bør udgående forretning dog foretages, såfremt fordringshaveren fremsætter ønske herom.

Hvis hverken fordringshaveren eller skyldneren møder under fogedforretningen, må fogedretten afgøre, om fremstilling skal ske eller ej, uanset om fordringshaveren har begæret fremstilling. Træffer fogedretten ikke bestemmelse om fremstilling, foreligger en beslutning, som fordringshaveren kan kære til landsretten.

Det vil i almindelighed for alle parter være den mest hensigtsmæssige løsning, at skyldneren frivilligt giver møde i fogedretten, således at man kan undgå såvel udgående forretning som politifremstilling.

Begrundelsen for skyldnerens udeblivelse vil ofte

være, at han tilsiges til at møde på et tidspunkt af dagen, hvor han ikke uden at forsømme sit arbejde vil kunne komme. Justitsministeriet er derfor indstillet på at søge antallet af fremstillinger nedbragt ved at åbne mulighed for, at skyldnere kan give møde uden for sædvanlig arbejdstid. En sådan ordning kunne f. eks. gå ud på, at der i tilfælde, hvor skyldneren udebliver efter første tilsigelse, forsøges med en fornyet tilsigelse til at møde på et andet tidspunkt, f. eks. mellem kl. 16 og 18. Det kunne også i forbindelse med den første tilsigelse tilkendes skyldneren, at mødetidspunktet efter nærmere aftale med dommerkontoret kan ændres til et for ham mere hensigtsmæssigt tidspunkt.

Efter forslagets § 491, stk. 2, bemyndiges justitsministeren til at fastsætte regler om afholdelse af fogedforretninger uden for sædvanlig kontortid. Inden sådanne regler fastsættes, vil der dog blive gennemført en forsøgsordning ved forskellige embeder.

I nogle tilfælde er det sket, at politiet som følge af en utilstrækkelig angivelse af skyldnerens navn og adresse ved en fejltagelse har henvendt sig til en anden end skyldneren for at gennemføre en fremstilling i fogedretten. For så vidt muligt at undgå sådanne forvekslinger overvejer justitsministeriet at anmode politiet om altid at tilbagesende sagen til rekvirenten, hvis fremstillingskendelsen ikke giver mulighed for en sikker identifikation af skyldneren, således at rekvirenten ved henvendelse til folkeregistret eller på anden måde kan fremskaffe nye oplysninger om skyldneren. Fører rekvirentens undersøgelser ikke til noget resultat, må politiet yde ham bistand til at eftersøge skyldneren i overensstemmelse med de almindelige regler herom.

5. Fordringshavernes møde under udlægsforretninger.

Efter den gældende lovs § 517, stk. 1, kan en eksekutionsforretning kun fremmes, hvis der gives behørigt møde fra domhaverens side, medmindre »dommen eller forliget lyder på betaling af en pengesum, der, bortset fra de efter sagens begyndelse påløbne renter og sagsomkostninger, ikke overstiger 200 kr., og der ikke æskes udlæg i fast ejendom«.

Den gældende beløbsgrænse foreslås i betænkningssudkastets § 491, stk. 2, forhøjet til 1.000 kr. Udvalget har endvidere ikke anset det for nødvendigt at forlange fordringshaverens tilstedeværelse, selvom der bliver tale om udlæg i fast ejendom.

Møde for fordringshaveren vil især være betydningsfuld, hvis der opstår tvivl om gældens størrelse eller med henblik på fastsættelse af en afdragsordning for skyldneren.